

Naročnina za celo leto
2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.

Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno
stran 64 K, 1/2 strani
32 K, 1/4 strani 16 K,
1/8 strani 8 K, 1/16 strani
4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64
strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu
je cena posebno znižana.

Stajerc

Za oznanila (inserate)
uredništvo in upravni-
štvo ni odgovorno.

Uredništvo in uprav-
ništvo je v Ptuju v
gledališkem poslopiju
štev. 3.

Štjercer izhajajo vsaki drugi
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj.

Rokopisi se ne vračajo
in se morajo najdalje do
ponedeljka pred izdajo
dotične številke vposlati.

Štev. 23.

V Ptuju v nedeljo dne 11. novembra 1906.

VII. letnik

Za denar...

„Za denar ti dušo
svojo prodam...“
A. Askerc.

Ni res, ni res in nikdar ne bode res, da je namen prvaški politiki, povzdigniti položaj slovenskega naroda in mu dati orožje v borbi za obstanek. Videli smo prvaške shode; govorniki so gromeli in poslušalci so ploskali; — ali govorniki so imeli zlate verižice na trebuhu in so večerjali pečene piščance, poslušalci pa so nategnili hladni jermen, ker je želoec krulil... Čitali smo prvaške časopise, ali lepe besede, navdušeni verzi so se izgubili, ko smo videli dejanja urednikov teh časopisov... Nikdar ni človek pošten, ki pridiga vodo in pije sam vino! Nikdar ne npoštevamo naukov iz umazanih ust! Ali naj blagoslovimo, kar je kletve vredno? Mi smo pristali nemške šole in pošiljamo svojo deca v nemško šolo; — prvaki pa grome proti nemški šoli, lastnega otroka pa pošiljajo tja! Mi storimo, kar učimo, — prvaki pa svare ljudi, storiti to, kar sami store. V breznačajnosti in nedoslednosti tiči jedro prvaške politike.

Zato pa ne vernjemo in ne bodemo nikdar verovali, da se gre prvakom za povzdigo ljudskega položaja. Ni res in nikdar ne bode to res! Zdi se nam, da plešejo gospodje okoli zlatega teleta, kakor so plesali židje v starem testamentu... Za denar se jim gre, za denar prodajajo svojo dušo, za denar store vse! Trgovci odprejo prodajalno in prodaja slabo blago za visoke cene; imenuje se „narodnjaka“ in „domoljuba“, da bi ljudje ne videli črvov v njegovi moki in plesnjivost njegovega blaga. Človek ki se mu ne posodi niti počenega groša, pride v

„narodno“ hranilnico, udari na prsa in pravi: „Jaz sem Slovenec, torej mi posodite toliko tisočakov“, — in kmalu je tisočake zažingal, člani hranilnice pa gledajo debelo in plačajo iz samega rodoljubja dolgovne sleparjev. Kmet naloži svoj krvavo zaslužen denar v nemški šparkasi; takoj pridejo prvaki in kriče: „Ti si Slovenec, torej pridi k nam, čeprav dobiš manjše procent“, — in bedak gre in zgubi krono za krono iz samega rodoljubja. Gospodar potrebuje denarja; pri nemški šparkasi bi dobil posojilo z 5% obresti; ali prvaki ga silijo: „Pojdi k nam!“ in revež gre in plača 7% obresti, seveda zopet iz samega rodoljubja. Kmet se strega s sosedom za pasjo dlako; prvaški advokat mu pravi: „Joža, le toži Jakeca“ in drugemu pravi: „Jakca, le toži Jožeta“ in ob koncu tožbe sleče prvaški dohtar Jožetu in Jaketu suknjo, zopet iz samega rodoljubja...

Za denar se gre! Pa naj rečejo prvaki karkoli hočejo, — res je, da se jim gre edino za lastni žep! In iz tega stališča so pričeli strastno gonjo proti nemškemu obrtniku in trgovcu ter gostilničarju, iz tega sebičnega stališča so uresničili geslo „svoji k svojim“ in so pričeli gonjo, katere ni opaziti nikjer več na svetu!

Za denar... Kaj vse zahtevajo od tega naroda, od teh izmognanih kmetov in delavcev?! Kožo si potegnute sami čez ušesa, iz „rodoljubja.“ Zaradi nličnih tablic in poštinih pečatov bojkotirajo prvaški hujskači trgovce, obrtnike, gostilničarje. Zakaj? Ker bi bojkot njim koristil! Ali škodoval bi grozno slovenskemu kmetu, katerega bi zopet nemški trgovci bojkotirali, kadar pride s svojim blagom. Bodimo si odkritosrčni: slovenski kmetje ne morejo eksistirati brez nemških podjetnikov in nemški podjetniki ne brez

slovenskih kmetov. Predstavljajmo si za trenutek, kaj bi bilo, ko bi se splošni bojkot uresničil: Nemški trgovci bi ne poginili, kajti dovolj je nemškega mestnega prebivalstva, da bi živeli. Ali kmet bi ne imel več odjemalca za svoje blago, za svoje vino, za vse to, kar prodaja; in moral bi obdržati blago doma ali pa ga prodati prvaku po najnižji ceni. Poglejte vzglede „narodnih“ štacun, „narodnih“ obrtnij ki gredo rakom žvižgat, ker nimajo bodočnosti! Poglejte nesrečna konzumna društva, s katerimi so hoteli zatreti ne samo nemške, temveč tudi slovenske trgovce!

Za denar... Ali kaj ima opraviti denar s krščanstvom, z narodnostjo? Tega pač prvaki ne vprašajo... Z mirno dušo proglašajo bojkot, da bi podprli svoje falirane kramarje, svoje bankerotne posojilnice. Kakor izkoriščajo kmetovo nevednost in neizkušnost, hočejo izkoristiti versko in narodno čustvo prodanega ljudstva...

Sleparji! Ali menite, da nima ljudstvo vesti, srca, možgan? Obogateti hočete, seveda iz rodoljubja, — obogateti hočete na troške bednega ljudstva, — svojo dušo ste prodali za denar, — ali ljudstvo vstaja; z žarečo bakljo razsvetljuje temna pota umazane vaše politike...

Politični pregled.

Državni zbor je dokončal zakon o plačah za poštne uslužbenca in o podržavljenju severne železnice ter razne manjše zadeve. Zdaj se peča z volilno preosnovo, katero so predložili kot nujnostni predlog.

Odsek za volilno preosnovo je dokončal svoje delo. Nasprotniki volilne pravice so porabili vse moči, da bi onemogočili to delo. Ali naposled je celo sam cesar omenil nujnost te preosnove in tako je odsek svojo dolžnost storil. Zdaj pride na vrsto v plenju zbornice do razprave in je skoraj gotovo, da se vrše prihodnje državnozbornske volitve na podlagi splošne in edne pravice.

Slovenska vzajemnost. Tako imenujejo prvaški prenapeteži zmedle sanje o skupnem jugoslovanskem kraljestvu. Danes se javlja ta slov. vzajemnost v čudnih oblikah. V prvaških listih napadajo „brate“ Čeha, v čeških listih pa „brate“ Slovence. Ob začetku srbsko-avstrijske colninske vojne so se postavili vsi slov. politiki na — srbsko stališče. Zdaj pa se je izkazalo, da se je pustil srbski minister Pašić podkupiti. In vkljub temu pojejo prvaški listi še vedno visoko pesen vzajemnosti. Nas pa imenujejo „izdajce“, ker se potegujemo za slovensko in ne za srbsko ali turško ljudstvo!

Prvaški poslanci igrajo v zbornici za ves slov. narod sramotno vlogo. Korošec nima drugih skrbi kakor poštne pečate. Vse njegove interpelacije se tičejo te bedarije. Vodja prvaške politike na Dunaju pa je ljubljanski Šušteršič, znan pod imenom dr. Žlindra. Kakšen je ta človek, pove dejstvo, da so mu dali drugi poslanci dne 6. t. m. sledeče priimke: „Suft naj se ustrelj, kakor je obljubil, lump, lopov naj govori v ječi, falsifikator bilanc“ itd. In taki ljudje zastopajo baje slov. narod!

„Versko“ — „klerikalno“.

Naši nasprotniki se boje svitlobe in solčnih žarkov; v temi hočejo obdržati zaremajeno ljudstvo, kajti tema zasigura njih nadvlado. In zato se zadržajo besno v vsak poizkus, ki hoče narodu oči odpreti in mu pokazati pot v boljšo bodočnost. In kdor opazuje gibanje naprednih kmetov, nam mora priznati, da je mračni gospodi vsako sredstvo dobro. Zato kriče, da smo naprednjaki proti veri. Opetovano že smo dokazali, kako podla laž tiči v tej trditvi. Ne proti veri, temveč proti zlorabi vere se borimo! Ne proti cerkvi temveč proti politiki v cerkvi nastopamo! Ne proti duhovstvu temveč proti politikujočemu farstvu nastopamo. In velika je razlika med duhovnom in farjem. Duhoven je zastopnik svetih naukov krščanstva, buditelj čiste ljubezni, pridigar bratovstva, — far je hujskač, ki proklanja mesto da blagoslovlja, ki politikuje na prižnici in v spovednici! In ravno taka je razlika med pojmom »versko« in pojmom »klerikalno«. Kmetijski list »Bauernbündler« označi to razliko tako-le:

Versko:

1. Ako stopi duhoven na prižnico in govori pobožno ter srčno o Kristusu, potem je to versko.

2. Ako sedi duhoven v spovednici in vlija verne mu grešniku olje miru v trepetajoče srce, potem je to versko.

Klerikalno:

1. Ako stopi duhoven na prižnico in govori o volitvah ter proti naprednjakom, potem je to klerikalno.

2. Ako sedi duhoven v spovednici in obljubi odvzelo le tedaj, ako grešnik več »Stajerca« ne čita, potem je to klerikalno.

3. Ako hiti duhoven z Odrseiteljem k bolniku, da olajša smrtno uro, potem je to versko.

4. Ako deli duhoven v sakristiji pobožne spise, potem je to versko.

5. Ako podučuje duhoven ob nedeljah popoldne v cerkvi mladino o krščanstvu, potem je to versko.

6. Ako posoja duhoven otrokom v fari pobožne knjige, potem je to versko.

7. Ako vzame duhoven po veliki maši monstranco in blagoslovi vernike, potem je to versko.

8. Ako raztolmači duhoven v šoli božjo besedo, potem je to versko.

To je nekaj izgledov, katerim mi še lahko dostavimo: Ako bere duhoven na prižnici evangelij, ako pomaga sosedu, ako se drži naukov ljubezni, ako se ne vtika v politiko, potem je to versko. Ako pa čita duhoven na prižnici »Stajerca«, ako prireja gostilniške shode, ako sramoti svoje župljane v časnikih, ako se pretepava s starčki, ako zapeljuje nedolžno deca, — potem je to klerikalno. In kdor hoče imeti čisto krščanstvo, čedni božji hram, prave zastopnike Kristusove ljubezni, — le-ta mora voditi neizprosno boj proti klerikalizmu, temu velikemu vampirju, ki sesa na ljudski krvi...

3. Ako hiti duhoven od hiše do hiše, da dela agitacijo za volitve, potem je to klerikalno.

4. Ako deli duhoven v sakristiji politične hujskajoče spise, potem je to klerikalno.

5. Ako hujska duhoven s političnimi govori v gostilni, potem je to klerikalno.

6. Ako razpečava duhoven v farovžu »Fihpos«, potem je to klerikalno.

7. Ako se izloži ob časovolitev monstranco, da ne bi bil izvoljen naprednjak, potem je to klerikalno.

8. Ako hujska duhoven proti šoli in učitelju, potem je to klerikalno.

Prvaški denarni zavodi podpirajo s svojim kapitalom hujšake in prvaške časopise, ki proglašajo bojko vsemu, kar ne trobi v črni rog. Ali ravno ti zavodi fehtarijo pri vladi in dobe od državnega denarja podpore. Brez te podpore bi vsi prvaški zavodi že davno poginili, kar priznavajo sami! Ali nerazumljivo je, kako pridejo ljudje do tega, da plačujejo s svojimi krvavimi davki prvaške hujšake in njih falirana podjetja?

Grof Goluhovski, naš minister za zunanje zadeve, je odstopil. Mož je bil dolga leta na čelu zunanje politike in brez vsake hvale ali graje ga smemo imenovati zastopnika politike, diktirane od cesarja. Posebne sreče ni imel v svojem delu, kar dokazujejo še vedne zmešnjave na Balkanu. Ogri so imeli tega moža popolnoma v roki in letos so sklenili, da ga vržejo. Vrgli so ga tudi v resnici. Zunanja politika naše države se sicer ne bode spremenila, ali zanimivo je, da se ponavlja vedno očitane nadvlada naših mažaronskih sosedov. Naslednik grofa Goluhovskega je baron Ährenthal.

Se en odstop. Državni vojni minister pl. Pitreich je odstopil; cesar je imenoval njegovim naslednikom dosedanjega deželnoobrambenega ministra fcm. pl. Schönhaicha. Tudi ta odstop je posledica ogrske politike. Ali cesar je izjavil v svojem lastnoročnem pismu, da ostane vojaška politika kot dosedaj. Tudi Schönhaich je takoj naglašal, da je pristaš skupne armade, katero hočejo ogrski prenapeteži razrušiti.

Shod kmetov iz planinskih dežel se je vršil 27. p. m. v Lincu. Sklenilo se je m. dr.: 1. Planine naj se zavaruje pred nakupom za špekulacije ali lov. 2. Servitutne pravice naj se pregleda. 3. Kmetška posestva naj se ne razkosa itd. Nemški kmeti se brigajo prav živahno za svoje interese, naš kmet pa posluša raje prvaško politiko in čaka na odrešenje, dokler mu ne zapoje boben!

Nadvojvoda Oton umrl. Pred par dnevi je zadel našo cesarsko hišo hud udarec: umrl je nadvojvoda Oton v srednji dobi življenja. Bil je to sin vojvode Karola Ludovika, brata cesarja. Lansko leto je postal nadzornik kavalarije, pri kateri je bil že preje general. Oženjen je bil z sasko princesinjo Marijo Jožefo in zapusti dvojce otrok: vojvoda Karl Franc Jožef, ki ima pravico do prestola in vojvoda Maksimilijan. Politike se pokojnik nikdar ni udeležil.

Dalmacija, krásni polotok ob jadranskem morju, je bila doslej iz gospodarskega kakor iz političnega stališča grozno zanemarjena. Zdaj je naznanila vlada, da hoče položaj te dežele dvigniti. V prvi vrsti se bode uresničila neposredna zveza Zadra skozi Hrvaško do sv. Petra na južni železnici. Izboljšati pa bode treba tudi vsa pristanišča v Dalmaciji, zlasti Split, Šibenek, Metković itd. Poleg reguliranja potokov se bode oziralo na gospodarstvo, uresničilo posebne šole za kmetijstvo, živinorejo in ribištvo ter uredilo kleti za dviganje vinogradništva. Tudi šolstvo se hoče zboljšati.

Dopisi.

Dobje pri Planini. Laž ima kratke noge, to ti hočemo, dragi in resnični „Stajerc“ razodeti. Zopet so se opekli, zopet so padli v jamo tisti, ki so jo drugim kopali. Naš nasprotnik, posilem kramer in župnikov podrepank Tončec je namreč krivo tožil g. nadučitelja pri višji šolski oblasti. S svojimi lažmi sicer ni mogel ničesar opraviti vendar pa je moral g. nadučitelj tožiti radi žaljenja časti. Tončec bi šel v zapor, ko bi se mu ta kazen ne odpustila. Vendar pa mora plačati sodnijske troške, ki znašajo čez 120 K. Dober tek, Tončec, — 120 K pri svoji krameriji celo leto ne zaslužiš. Baj je Tončeta župnik Vurkelc k temu našuntal, kajti znano je, da dela ta maziljenec rad prepri in tožbe. Vurkelc je bil Tončetu tudi najboljša priča; kvasil je večinoma od nekih ženskih hlač, na katere se menda jako dobro razume. Ko Tončetu Vurkelc in hlače nista mogla pomagati, obljubil mu je prvi 50 K podpore. Drugim pričam je Vurkelc zapovedal, naj raztrosijo doma laž, da je moral nadučitelj plačati 38 gold. Ako bo Vurkelc na takšen način trosil denar, moral bode zopet začeti farane plavšati, da mu prineso denarja za drugega kaplana, ker se mu je kupčija s prvim

tako obnesla. Le škoda, da prevz. knezoškofa obnašanje tega župnika ni znano; gotovo bi ga postavili za vzgled! Na svidenje, posilemkramer in Vurkelc!

Hrastnik, 22. okt. 1906. — Nas rudarje se čimdalje bolj trpinči. Vsako in tudi najmanjšo pravico se nam jemlje. Na eni strani stoji odušasta premožkopna družba, na drugi strani občina z načelnikom Rošem. Tako trpi rudar v jami in doma, vedno enako. Z njegovimi krvavimi žulji pa se masti — gospodje. In zakaj vse to? Ker niste dosti šolani, ker ne znate nemški! Zato zahtevajte šolo, nemško šolo, da ne bode vsak koristolovec z vami šale uganjal, da bodete močni, da se zamorete braniti proti izkoriščanju in zatiranju. To vam želi star in izkušen — rudar.

Št. Vid nad Valdekom. Takajšni župnik Friderik Repolusk je tudi obč. svetovalec. Naš župan je že dvakrat po § 38 obč. reda sklical sejo. Župnik pa je poklical odbornike k sebi v farovž, jim dal piti in napravil pisemce, češ, župan naj skliče sejo v gostilni, v farovski bajti, v farovž, v stari šoli, ne pa v občinski pisarni. Torej že na tako nazaslišan način dela naš župnik prepri. Le z gospo učitelja Judniča sta prijatelja; večkrat sta se gospa in župnik na sprehodu za roke držala (!) in v farovžu so vedno učiteljeve punice. Da bi se prepri v naši občini končal, je na vsak način potrebno, da se premesti tega župnika. Ali sme župnik tistega v „Fihposu“ objavljati, kdor ima nezakonskega otroka? Na ta način ni čuda, da vera peša . . .

18. p. m. so se pa celo stegli v farovžu, kjer so mlatili žito Kristanov sin, fajmoštrov brat Karlek in mežnar Mirbac. Pri tej priložnosti sta skočila Karlek in Kristanov sin v mežnarja ter ga pričela daviti. Mežnar pa je potegnil nož in mesaril, da je bil joj. Vse je bilo krvavo, kakor bi svinje klali. Tega pa brihtni Repolusk ni videl in ni poročal „Fihposu“. Pa bi bilo potrebnije nego sramotenje nedolžne dece! Za danes opozarjamo Karleka, naj popravi svoje laži v „Fihposu“, ker drugače, Karlek, te „Stajerc“ odrgne vso nesnago, pa če se te prav od jeze kuga loti . . . Prosimo občani, naj se nam pomaga! Prihodnjič pa povemo še razne novice! — Opomba uredništva: Ako objavlja župnik imena slabih duhovnov, ki so očetje nezakonskih otrok, bi mu to nikdo ne branil. Ali naravnost nekrščansko je, ako blati po farških cunjah še nedolžno deco! Tudi je sramotno, da se dušni pastir vtika v politiko in da dvori ženskam. Mi vam to-le svetujemo: V prvi vrsti se ne bojte hujšakev in stopite pogumno tej gospodi na prste. Vsako nepostavno stvar naznanite politični ali cerkveni oblasti ter „Stajercu“, ki bode vse objavil, kajti dolgo že nismo čuli takega škandala. Ne pustite se zatreti od tistih, ki živijo od vaših žuljev!

Sv. Ana na Kremlbergu. Prosim te, dragi „Stajerc“, za malo prostora! Sv. Janez Krstnik je Jezusa krstil pri potoku Jordanu in slišal se je glas iz nebes: To je moj sin, nad katerim imam svoje opodeneje . . . Naš J. Š. pa bi rad „krstil“ pri studencu pod gabrom, — ali tam bi se slišal glas iz pekla: To je moj sin, njega ne poslušajte, to je fantanin od „Marijine družbe“ in slična mu je znana viničarka . . .

Bodislavci pri M. Ned. Prav lepo se zahvalim svojemu nasprotniku za vse grde laži, katere širi o meni. Blebet ta lažnik o mojih dolgovih in mi skuša delavce odgovoriti. Ako bodo ta lažnik nadaljeval svoj posel, objavim njegove ime in povem precej zanimivega o temu črnemu obrekovalcu. — Matija L. —

Rož na Koroškem. 15. oktobra 1906. Včeraj zvečer prišlo je okoli 50 kranjskih sokolov iz sv. Jakoba tu-sem. Pred odhodom v Ljubljano že so pričeli z železničarji prepri, tako da so orožniki v Jesenicah morali njih imena popisati. Nečuvno je, kar so počenjali ti pijani kričači v sv. Jakobu. Pod vodstvom kaplana Lučnika so prekorakali kraj. V miraku so se postavili pred „Narodni dom“, kjer so se napili, ter tulili: „Črna zemlja naj pogrezne vsakega nemčurja.“ Potem so metali na Schusterjevo gostilno kamenje in polena in rogovili na ta način čez eno uro. Ko bi domačini ne potrpeli svinjarije teh najetih kričačev, bi tekla kri. Ob 8. uri se je ta tolpa z županovim vozom odpeljala. Isto se je godilo 7. oktobra. Med

sokoli so bili seveda tudi domači hujšaki, ki potem v farški cunji „Miru“ vso krivdo na naprednjake mečejo. Posebno se jeze na krčmarico „pri pošti“, ker ne trobi v njih rog in pové to tudi znanemu dopisuncetu „Mira“ v obraz. — Opomba uredništva: Na Koroškem se je pričela zdaj gonja, katero smo na Stajercem že premagali. Hujšaki najemajo par pijanih kranjskih barab, s katerimi hočejo prestrašiti domačine. Menda ne bode preje miru, dokler ne bodo Korošci par teh smrkavih pobalinov prav pošteno prelasali!

Gutštajn na Koroškem. Ob sv. Urši pridejo naše „device“ v cerkev in darujejo. 11 korov jih je, ali vse te device so pomožene. Župnik nima ledičnih, nedolžnih devičic, zato kliče omožene k sebi. Ali so bile sv. Urša in njene device tudi omožene? — Z našim župnikom Valežom imamo velik križ. Noben mežnar ali organist ne more obstati pri njemu. Vzrok temu je, da ima kuharica Ana večjo oblast nego župnik. Imeli smo mežnarja, ki je zvesto svojo službo opravljal, ali bil je oženjen in tega ni mogla trpeti; zato je moral iti. Zdaj imamo mladega mežnarja Jožeta, ki je lušten in zna dobro plavšati z kuharico. Prigodi se mu tudi, da ob jutrnici ne zvovi, da pa zato 2 krat k maši vabi. Jožeta je strah, zato hodi zdaj zjutraj nočni čuvaj zvoniti. — Vodnica naših omoženih „devic“ je Marička Kobolt, ki moli doma rožni venec in zadremlje od same pobožnosti; sicer pa nima nič proti temu, da dekla in hlapec skupaj spančkata. — Vse to trpi naš župnik in poleg tega še neresnieo govori. Letos je zopet obljubil, da gre velikega srpana iz Gutštajna in da dobimo starega župnika ter kaplana. Ali — še je tu! Pa nič ne de, saj vas imamo radi, ali lagati se ni treba. Toliko za danes.

Novice.

Organizacija! Dan za dnevom postaja število kmetov večje, kateri se prično zavedati svojih pravic in svoje žalostne usode. Po vseh krajih so uresničili kmetje svoje organizacije, svoje zaveze, ki združujejo kmete v političnem odporu in v borbi za obstanek. „Stajercova“ stranka je postala danes najmočnejša skupina in javna moč. Zato hočemo ustvariti kmetstvo organizacijo, ki bode zmagovala! V kratkem predložimo svoj načrt. Kmetje pa naj se združujejo že danes in naj se drže načela: ne advokat, ne duhoven, ne gospod, temveč le in edino kmet zamore pomagati kmetu!

Vohunstvo! Prvaški klerikanci bi plačali lepo svotico, ko bi jim hotel kdo izdati tajnosti našega uredništva. Vedno vtikajo svoj nos v naše uredniške razmere in iščejo smeti, katerih imajo v lastni pisarni preveč. Enkrat za vselej bodi tej vohunski gospodi povedano, da ne brigajo notranje zadeve našega uredništva nikogar, najmanj pa klerikalne kaplančke in prvaške dohtarje. Ako se loči od nas ta ali oni sotrudnik, imamo zato vzroke. Ako bi pa ta sotrudnik našelje svoje podle laži prodajal po farovžih in farških uredništvih, izgubili bomo tudi mi vse obzire in povedali javno, kar smo doslej iz pomilovanja zamolčali. In gotovo je, da bi to ne bilo nam v sramoto, temveč le tistim duhovnom, ki izrabljajo kronične alkoholiste in duševno ter moralno prepale svoje tovariše v namene umazane prvaške politike!

Backi. Fajmošter Čilenšek je raznesel na shodu v Poljčanah vest, da je imenoval urednik „Stajerca“ naročnike — backe. Katoliški duhoven Čilenšek je s tem grdo in podlo resnico pačil, grdo in podlo lagal! Ako je bil kakšen pijan nekdanji far (!) pri Čilenšku in ga je potegnil za nos, češ da je on urednik, potem nas to nič ne briga. Ali lagati na tej podlagi, to zadene le katoliški pop! . . . Sicer pa bodi povedano jasno: duhovni prvaškega prepričanja, ki psujejo naš list na vse mogoče načine, iščejo vendar vedno zveze z ljudmi, ki so si služili svoj čas pri nas kruha. Konstatiramo, da so pijandevali kat. duhovniki z človekom, katerega so opijanili in kateri jih je potem za nos vlekel z neumnostmi; drug dan so stale te neumnosti v farških cunjah. Kje so torej backi? V prvaških farovžih, v prvaških redakcijah sede, pravcati, lažnjivi, črni backi . . .